

[Undervisningsministeren.]

med henblik på, at efterskolerne kan indgå som et alternativ til folkeskolen, når undervisningspligten udvides i 1972-73 og 1973-74.

Fælles for de fire skoleformer stilles der forslag om, at en skole for at kunne godkendes skal være en privat, selvejende institution. Dette forslag berører dog ikke umiddelbart de eksisterende privatejede skoler.

For at imødekomme behovet for, at også voksne, der er kommet i erhverv og har stiftet hjem, kan komme på kursus, vil der i fremtiden kunne godkendes korte kurser ned til en uges varighed, idet skolerne dog som hovedregel hvert år skal gennemføre mindst et 20 ugers kursus eller to 12 ugers kurser.

Fuldt undervisningsår er i øjeblikket 32 uger for henholdsvis folkehøjskoler, landbrugsskoler og efterskoler, medens der af husholdningsskolerne kræves 40 uger. De fleste af de førstnævnte skoler gennemfører imidlertid mere end 32 ugers undervisning, og som en konsekvens af de forbedrede tilskudsregler, der betyder, at staten betaler 85 pct. af såvel faste som variable driftsudgifter på skolerne, finder jeg det rimeligt at tilskynde alle skolerne til at udnytte kapaciteten til det godkendte formål i mindst 36 uger. Med adgangen til at etablere helt korte kurser skulle dette også være muligt for skolerne.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Dagpengehjælpens varighed).

(Lovforslaget (nr. 105) findes i tillæg A. sp. 1985, fremsættelsen i tidenden sp. 2413).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Niels Mørk: Jeg må erkende, at sammenlignet med de nugældende regler er det foreliggende forslag en fordel for de folkepensionister, som efter 1. april har tilknytning til arbejdsmarkedet. Efter de oplysninger, man har, er det jo en ikke ringe del af pen-

sionisterne i alderen fra 67 år til 69 år, som i dag, og vel også fremefter, vil have arbejdsindtægter sammen med folkepensionen. Derimod ligger det noget anderledes for invalide- og enkepensionisterne. Efter forslaget skal der for disse grupper ske en begrænsning af adgangen til dagpenge i forhold til nu, og her må der altså være tale om en forringelse. Ganske vist foreslås der i lovforslaget for invalidepensionister, men ikke for enkepensionister, hvad jeg synes er helt urimeligt, en adgang til dispensation, således at en forlængelse af dagpengeperioden kan ske i særlige tilfælde.

Mit parti finder ikke, at denne dispensationsadgang er tilstrækkelig. Vi har den opfattelse, at der ingen begrænsning bør være i dagpengehjælpens varighed for enkepensionister og for invalidepensionister, i hvert fald for de pensionister, som er på mindste og på mellemste invalidepension. Som alle ved, gælder det, i al almindelighed da, for de pensionistgrupper, der her er tale om, at de helt eller delvis har deres arbejds-evne i behold, og som regel ligger det da også sådan, at invalidepensionisterne er langt yngre end folkepensionisterne.

Jeg kan med disse få bemærkninger tilsige mit partis medvirken i et kommende udvalgsarbejde om dette forslag.

Simonsen: Det må være naturligt, at indførelsen af den fulde folkepension fra 1. april i år får konsekvenser for sygedagpengeordningen for pensionister. Man kunne stille spørgsmålet, om retten til fuld folkepension helt skulle udelukke ret til sygedagpenge, men her tror jeg det er vigtigt at komme ind på andre betragtninger omkring pensionistens tilværelse. Jeg tænker her bl.a. på spørgsmålet om lysten og evnen til at være erhvervsaktiv så længe som muligt.

Når man f. eks. i socialforskningsinstituttets undersøgelse af de ældres levevilkår kan konstatere, at 52 pct. af mændene i alderen 67-69 år er erhvervsaktive, og når vi ved, at det for de fleste pensionister er væsentligt at være beskæftiget så længe som muligt, må det også være naturligt og rigtigt, at vi etablerer en lovgivning, der ikke hæmmer, men tværtimod fremmer en sådan udvikling. Derfor kan vi tilslutte os forslaget om 78 dages udbetaling og altså i alt 234 dage over 3 år.